

У суспільстві, що ґрунтується на повазі до принципу верховенства права, адвокат виконує важливу роль, оскільки його обов'язки не починаються і не закінчуються сумлінним виконанням своїх повноважень, котрі покладені на нього, відповідно до закону. Адвокат повинен служити інтересам правосуддя, а також тим, чий права та свободи він уповноважений відстоювати і захищати.

До обов'язків адвоката входить не лише відстоювати інтереси клієнта, але й бути його радником. Повага до професійної функції адвоката є необхідною умовою верховенства права й демократії в суспільстві.

Список використаної літератури:

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України від 5 липня 2012 № 5076–VI / Відомості Верховної Ради України.
2. Кабанець О. С. Верховенство права як ціннісна складова демократії / О. С. Кабанець // Альманах права: наук.-практ. юрид. жур. / Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. – К., 2012. – Вип. 3. – С. 165–169.
3. Денисюк М. В. Принцип верховенства права як основа розвитку правової держави та громадянського суспільства / М. В. Денисюк // Альманах права: наук.-практ. юрид. жур. / Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. – К., 2012. – Вип. 3. – С. 140–173
4. Головатий С. Один із найважливіших інструментів забезпечення верховенства права в Україні – адвокатура / С. Головатий // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minjust.gov.ua/0/news/6727>.

Науковий керівник: старший викладач кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Нестерчук Лілія Петрівна**

Кісілюк Д.Б., Драч Д.Л.

*студенти 2-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ОСОБЛИВОСТІ СКАСУВАННЯ АДВОКАТСЬКОЇ «МОНОПОЛІЇ» В УКРАЇНІ

Законопроект про внесення змін до Конституції України (щодо скасування адвокатської монополії), який був внесений Президентом України, викликав палку дискусію як серед науковців, так і практиків, адже ним передбачено зняття адвокатської монополії щодо представництва (за винятком представництва адвокатом в кримінальному провадженні).

Пізніше було прийнято рішення щодо направлення цього законопроекту до Конституційного Суду України для отримання висновку щодо його конституційності.

Досліджуючи обрану проблематику, варто звернути уваги, що законодавством не передбачено такого поняття, як «адвокатська монополія». Крім того, поняття «монополія» не використовується стосовно будь-якої іншої професії, наприклад, судді, нотаріуса, прокурора, медіатора. У зв'язку з цим, вважаємо, що доцільного говорити не про «монополію», а про виключне право на здійснення представництва в суді.

З самого початку надання адвокатам такого виключного права у 2016 році із внесенням змін до Конституції, науковці та практики наводили як аргументи «за», так і «проти».

Щодо аргументів «проти», можна навести точку зору В. Мірошниченко, який вказував, що запровадження адвокатської монополії призвело до підвищення цін на послуги адвокатів [1]. Крім того, зняття «монополії» буде позитивно зустрінuto юристами, яким не потрібно буде отримувати свідоцтво про права на заняття адвокатською діяльністю.

Щодо аргументів «за», перш за все варто звернути увагу на якість надання правової допомоги. Адже, юристи, які надаватимуть правову допомогу, не завжди матимуть належний рівень кваліфікації. Так, кожен адвокат складає кваліфікаційний іспит, що свідчить про наявність достатніх знань для надання правової допомоги на високому рівні. Ще одним аспектом вказаної проблематики є адвокатська таємниця. Як відомо, адвокатам заборонено розголошувати інформацію, що становить адвокатську таємницю, а у разі порушення цього обов'язку, адвокат буде притягнутий до дисциплінарної відповідальності. На юристів цей обов'язок не поширюється, а тому і відповідальність за розкриття певної таємниці вони нести не будуть. Крім того, варто відзначити, що адвокати на відміну від юристів відвідують певні заходи, які спрямовані на підвищення їх кваліфікації, що сприяє розвитку їх знань та навичок. Стосовно юристів такий обов'язок відсутній.

У якості висновків відзначимо, що можливим компромісом може виступати надання можливості здійснювати самопредставництво юридичними особам (таку позицію підтримує Н.М. Бакаянова [2]) або можна передбачити певне коло вимог в законі щодо осіб, які можуть здійснювати представництво, та запровадити існування паралельної системи з надання правової допомоги, як, наприклад, в Великій Британії або Польщі.

Список використаної літератури:

1. Що дає скасування адвокатської монополії: думка експерта.
URL: https://24tv.ua/advokatska_monopoliya_plyusi_minusi_skasuvannya_advokatskoyi_monopoliyi_n1200383

2. Бакаянова Н.М. Проблеми реалізації конституційної реформи щодо представництва органів держави та органів місцевого самоврядування у судах. URL: <https://bitly.su/fBqm>

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Деменчук Марина Олександрівна**

Князюк К.І.

*студентка 2-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ГАРАНТІЇ ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПУ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ В ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА

Актуальним питанням забезпечення якісного та професійного становлення інституту адвокатури залишається проблема гарантій у дотриманні принципу конфіденційності адвокатської діяльності, гарантій адвокатської таємниці і межі її реалізації.

Відповідно до ст. 3 Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави [1].

Одним з найважливіших прав людини і громадянина, гарантованих Конституцією України, є право на кваліфіковану юридичну допомогу.

Відповідно до ст. 59 Конституції України кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Надання такої допомоги відбувається шляхом діяльності адвокатури, як окремого правозахисного інституту. Про це йде мова у п.2 ст. 1 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»: адвокатська діяльність – незалежна професійна діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту [2].

В Україні основним інститутом, який забезпечує правову допомогу, є адвокатура, де відносини між адвокатом і підзахисним будуються на довірі. Тому довіра виступає головною умовою принципу конфіденційності адвокатської таємниці.